



**Een nieuw lied opgedragen aen de eerw. paters van de  
societeyt, tot een nieuw jaers gift, waer in haren handel en  
wandel klaer ten toon wert gestelt**

<https://hdl.handle.net/1874/36144>

*in  
pencil. cat.* 9  
EEN NIEUW LIED

Opgedragen

AEN DE EERW.

P A T E R S

V A N D E

SOCIETEYT,

TOT EEN

NIEUW JAERS GIFT,

Waer in haren Handel en Wandel klaer ten  
toon wert gestelt.

D O O R

PETRUS VERBURG.

*Doet aen den Nieuwen Mens die na God gescha-  
pen is ende Rechtvaerdigheyt, ende de Hey-  
lighet der Waerheyt. Eph. 4. v. 24.*



TOT CEULEN,

By JACOBUS GULDE LEEUW. A°. 1705.

## O P D R A G H T.

SEER EERW. PATERS.

**H**ET is een al out gebruyck dat op desen dagh van Nieuwe Jaer, de Vrinde en Maegde aen malkander, de dienst bode aen haer Heeren en Vrouwen, discipels aen haer Meesters, sijn wensende een Saligh Nieuw Jaer, ja aen malkander sijn vereerende eenige giffens; ick die nu langen tijt UL. Discipel ben geweest, heb oock niet konne nalaten aen UL. mijn Meesters te wense een Saligh Nieuw Jaer. Maer mits het gebruykelyck is wanneer men dit is doende aen de Grooten, en Machtigen van dese Werelt, dat men daer oock is bijvoegende eits tot een Nieuw Jaers giffen; soo ben ick seer verlegen geweest, wat ick aen UL. die de Grootste en Machtigste van dese Werelt sijn soude opofferen; ick heb dan goed gevonde UL. op te dragen dit volgende lied, in het welke ick in 't kort sal verhaele UL. handel en wandel, gelijk die my ende de gantse Werelt bekennt

is. *Verders verhoope ick dat UL. naer 't exempel van de besnijdenis ons Salighmakers oock UL. bert sult besnijden van alle haet, nijt, en tweedraght, UL. ooge van die onversadige begeertens van tijdelijck goet, UL. tong van lasteren en schelden, UL. voeten om niet te lopen tot de Grooten om twist en tweedracht te saye, UL. hant in 't bedwinge van UL. pen door de welcke UL. veele onnoosele verdrückt. Verkope dan seer Eerw. Paters dat aen UL. mijn gifje sal aengenaem sijn, al hoe wel het uwen handel en wandel niet gunstig en verhaelt, het is nochtans volgens de waerheyt, die UE. aengenaem moet sijn.*

Verblijve onderwijle  
Eerw. Patres

UL. Ootmoedigen Discipel, en Dienaar

PETRUS VERBURG.

NIEUW

# NIEUW LIED,

Vois: *Hoort O menschen hoort dit wonder  
der &c.*

## I.

**R**ijke steden daar veel heeren  
Mit haar suit en knegts verkeer-  
ren,  
Sijn dees Paters haar Vermaak;  
Goede Wijn, en groote huysen,  
Daar wat lekkers valt te pluyfen,  
Is by haar een groote saak:

## II.

Want een Haas, een Snip, en Lijster,  
En al't wilt gebrat is bijster  
Altijd by haar hoog geëert,  
Hoenders, Paauwen, en Capoenen,  
Wel gebakken Venesoenen,  
Worden seer van haar begeert.

## III.

Altijd dient men haar te vreesen  
Om haar grootsheyt, soo men wesen  
Wil van haar een goede Vrindt.

(6)

Als fy haar Feeften Vieren,  
Maken fy feer goede cieren,  
'k Soud' ook daer mee fijn gediënt.

IV.

Altijd moetens't al door gronden  
Wat een yeder met den monde  
Spreekt, of wat een yeder doet,  
Biegt-vaars die nieus-gierig loeren  
Prekers die veel woorde voeren,  
En Doctoren vol hoogmoet.

V.

Seer bekommert voor haar eeren,  
Seer forgvuldig voor't Vermeeren  
Van haar gelt en tijdelijk goet.  
Die altijd haar felven prijsen,  
Nimmer yemant eer bewijsen,  
Si.'l letters wat een ander doet.

VI.

'T fijn uytneemers van perfoonen:  
Want fy Vleyen, ftreelen, loonen  
Uyt de Jeugt, die haar behaagt;  
Maar fy flaan den dees met roeden,  
Dat hy nat is van den bloeden,  
Soo word hy van haar geplaagt.

Ed'le

(7)  
VII.

Ed'le, rijke, wijse, schoonen,  
Soeken sy tot haar te troonen:  
Deesen zijn van haar begeert.  
Soo sy soo veel gunst verwerven,  
Dat sy yemants goetjen erven,  
Word, die 't nalaat, seer geëert.

VIII.

Is yemant op 't point van sterven,  
Siet men rontsom 't bedde swerven  
Engels, Duyvel, en dit volk;  
D'eerste twee seer ernstig loeren,  
Wie van hun de ziel sal voeren,  
En sy 't gelt in hare kolk.

IX.

Sy weten het soo te praten,  
Dat de stervend 't al moet laten,  
(Onder schijn van heyligheyt)  
Tot opbouwing van haar kerken,  
Of tot and're fulke werken,  
Aan haar, dus word hy verleyt,

X.

O! schijnheylige, slimme praters,  
Loofse Vossen, snoode Paters,  
Op dees streken zeer geleert:

A 4

On-

Onverzaagde om te klagen,  
 Seer bequaam om af te vragen  
 't Geene van haar word begeert.

## XI.

Sy weten soo foet te fingen,  
 Dat fy trekken vreemde dingen,  
 Die een ander erven moet:  
 Wilt u fonden ons belijden,  
 Hebt mit ons dog medelijden,  
 Soo gy wilt het eeuwig goet.

## XII.

Jesuiten fijn tog arrem,  
 Hebben in of om den arm,  
 Niet of weynig, als gy ziet:  
 Laat ons tog u goederen erven,  
 Gy fult daar weer voor verwerven  
 Hondert fout, en minder niet.

## XIII.

Deefe snoode bedelaren  
 Schijnen offe pover waren,  
 Hebbend' ondertuffen all':  
 Munten-uyt uyt and're heeren,  
 Willen dat een leek haae eere  
 Aandoen en bewijfen zal.



(9)  
XIV.

't Is voorwaar wel te beklagen,  
Datse weynig forge dragen,  
Als alleen voor 't wereltlijk.  
Tweedracht tuffen Potentaten,  
Vorften, Prinffen, ende Staten,  
Maken fy feer konftiglijk.

XV.

In 't geheym fy veel verrigten,  
Veel verfieren, en verdigten,  
't Geen den Paus zelfs niet en kent.  
Veel belagchelijke faken,  
Die fy tot mirakels maken,  
Aan die haar niet fijn gewent.

XVI.

Oproer-makers, boofe wrekers,  
Pharifeën, trotfe Prekers,  
Sijn zy voor het grootft gedeelt,  
Komen haar befoeken rijken,  
Straks fy 't beentje vlijtig ftrijken:  
'k Ben u dienaar, maar beveelt.

XVII.

Soo gevangens haar yets vragen,  
Die niets hebben aan haar klagen,  
Seggen fy wy fijn belet:

Daarom wilt van haar niets vragen,  
 Nog u noodt aan haar niet klagen,  
 Sy sijn doof voor fulk gebedt.

## XVIII.

Met u naasten soo te leeven,  
 Is dat na 't Gebodt gegeven,  
 Van die geen, wiens naam gy draagt.  
 Liever soekt gy te behagen,  
 Die 't gefag des werelds dragen,  
 Als die geenen, die u klaagt.

## XIX.

Schoon zy alle aardsche saken,  
 Van de Preekstoel lelijk maken,  
 En te groote gierigheyt  
 Striktelyk een aar verbieden;  
 Sy die nogtans niet en vlieden,  
 Want in 't gelt haar herte leyt.

## XX.

Huys en Hof, en vette Landen,  
 Tonnen schats, en rijke panden  
 Hebben fy in overvloed;  
 Sy besitten Priorijen,  
 Sy besitten rijk' Abdijen,  
 En daar toe een rooden hoet.

Wie

(II)  
XXI.

Wie kan het recht bevatten ?  
Hoe die geen die fulke schatten  
Hebben, dan nog arm zijn:  
't Geen sy sweeren na te komen,  
Als sy worden aangenomen,  
O devote! maar in schijn.

XXII.

Sy willen gebeden wesen,  
En als grooten sijn gepresen;  
Als of alles haar wel staat,  
Alles willen sy regeeren,  
Dan als Paters, dan als Heeren,  
Maar regeeren 't alles quaat.

XXIII.

Daarom wilt dees Paters mijden,  
Wilt gy eeuwigh u verblijden,  
En sijn in een goede staat:  
Wilt u van haar ruyme leeren,  
Tot een beter leven keeren,  
Want haar ruyme leer is quaat.

F I N I S.

EEN

(12)  
EEN NIEUW LIED,  
OPGEDRAGEN

aen alle de

TWIST EN TWEEDRACHT-  
Makers, loopers van hare Wet-  
telijcke Pastoren enz.

Voys: *Bell' Iris. Of S. Claus, &c.*

I.

**T**Is in Holland heel verkeert,  
Vrome lieden, goe Papiſten,  
Schelt men uyt voor Janſeniſten,  
Die men voortijds heeft geëert;  
Die men voortijds na behooren,  
Mit een diep eerbiedigheyt,  
Heeft gekent voor ſijn Paſtooren,  
Quelt men nu met groote ſpijt:

II.

Om dat ſy de ruyme leer  
Van de Klooster-heeren bannen,  
En veel ſtrenger vierſchaar ſpannen,  
Tot Gods lof en meerder eer;  
Als of 't quaad was ſtreng te leven:  
Daar een yeder Monnik moet  
Striktelyk belofte geven,

Als

Als hy eerst zijn intree doet :

## III.

Dat hy sal gehoorzaam zijn,  
 Suyver en behoeftig leven,  
 En een yeder stigting geven,  
 Mitter daad en niet in schijn :  
 Vaste hoop doet hem versterken,  
 Dat hy des te seker sou,  
 Dus zijn saligheyt bewerken,  
 Als in rijkdom mit een Vrouw.

## IV.

Sy doen 't uyt onnooselheyt,  
 Die na dese Paters raden  
 Wandelen langs verkeerde paden,  
 Of een domme, onwetentheyt :  
 Die haar eyge Kerk versaken,  
 En na dese Paters gaan,  
 Die niet anders doen als laken,  
 Of haar medebroers versmaan.

## V.

Als of die het geestelijk hooft,  
 ('t sy hebben tot haar voordeel,  
 Ingenomen met voor-oordeel,  
 En de waarheyt gans verdooft)  
 Geen gehoorzaamheyt bewesen,  
 Die men aan hem schuldig is ;

Daar

Daar s' hem eeren als voor defen,  
Mit een diep erkentenifs'.

## VI.

Om dat die dien vromen Heer  
Codde trachten te befchermen,  
Die men, t' geen is te erbermen,  
Schandeleus beneemt fijn eer:  
Nimmer fal een Rechter wijfen  
Vonnis in het heymelijk,  
Maar op dat een yeder 't prijfe,  
Geven van de misdadt blijk.

## VII.

Maar of fchoon haar fonde bleek,  
En fy ongehoorfaam waren,  
Dat fal haar alleen befwaren,  
En niet fchaden aan een leek:  
Want men moet die ons Regere.  
Even wel als Overigheyt,  
Mit eerbieding refpecterë,  
Schoon hy een quaad leven leyt.

## VIII.

't Is ons pligt, en men behoort  
Te verleene fijne ooren,  
Om de Heylige Kerk te hooren,  
Naar 't getuygen van Godts woord,  
Maar fy laat fomwijl gehengen,

En

En heeft daar in groot gedult,  
 Soo wy niet haar wil volbrengen,  
 Als 't is sonder onse schult.

## IX.

Romen wil mit alle vlijt,  
 Dat men Cok als Bisschop agte:  
 Maar de Heere State trachten,  
 Als ons werels Overheyt,  
 Sulks is 't doenlijk te beletten,  
 Met bedreyging van haar straf:  
 Tegens haar wil wie sig fetten,  
 Hoe nemen 't ons qualijk af.

## X.

O verleyde met malkaar!  
 Wilt niet sonder reden loopen,  
 Of gy sult het duer bekoopen,  
 Is 't niet hier het is hier naar;  
 Als den Regter voor sal komen,  
 Met een groote Majesteit,  
 Hoe sult gy dan alle schromen,  
 Die dus hebt, en zijt, verleyt.

## XI.

Ey bedrogen hebt berouw,  
 Wilt weer tot u Herders keeren,  
 En haar als voor desen eeren,  
 Die gy sijt geweest ontrouw:

Laat

(16)

Laat u niet van haar bepraten,  
Die om tijdelijk gewin,  
U nu Herders leeren haten;  
Daar 's voor u maar schade in.

*Fine Coronato nobilitatur Opus.*

